

prima instanță N. Corcea
instanța de apel M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Roman Topciu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Topciu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Roman Topciu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 09 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 16 iulie 2015 Roman Topciu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului nr. 495ef din 14 iulie 2015 „Cu privire la încetarea serviciului în Poliție și contractului individual de muncă al căpitanului de poliție Topciu Roman Anatolie”, restabilirea în funcția de ofițer superior de investigații al Secției coordonare activități de investigații a Direcției de poliție mun. Chișinău a IGP al MAI, grad special de căpitan de poliție, achitarea plăților salariale pentru absența forțată de la serviciu și încasarea sumei de 12 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Roman Topciu a indicat că la 17 iulie 2015 Inspectoratul General al Poliției a emis în privința sa ordinul nr. 495ef cu privire la încetarea serviciului în Poliție și contractului individual de muncă în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. n) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, în legătură cu condamnarea în baza sentinței judecătorești definitive, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz a costului restant al echipamentului.

Menționează reclamantul că la baza emiterii ordinului a stat decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2015, prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 309¹ alin. (3) lit. c) Codul penal și sancționat cu pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele publice pe un termen de 4 ani.

Totodată, în baza art. 90 Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată pe un termen de probă de 3 ani.

Consideră că ordinul sus-nominalizat este ilegal, nefondat și pasibil de anulat, deoarece a fost emis cu mari abateri de la legislație.

În acest sens, susține că ordinul contestat a fost emis în lipsa unei anchete de serviciu în vederea examinării circumstanțelor de fapt și de drept, precum și, la emiterea acestuia a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției.

Afirmă că potrivit art. 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, Inspectoratul General al Poliției urmează să-i achite salariul pentru toată perioada privării sale de posibilitatea de a munci.

Totodată, cu referire la repararea prejudiciului moral, invocă că prin încălcările comise de pârât, i-a fost cauzat un prejudiciu moral caracterizat prin suferințe psihice manifestate prin sentimente de neajutorare.

Astfel, consideră că suma de 12 000 lei reprezintă o compensație echitabilă și rezonabilă pentru suferințele cauzate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26 octombrie 2015, Roman Topciu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

La 11 noiembrie 2015, Roman Topciu a depus cerere de apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Roman Topciu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 octombrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 aprilie 2016 Roman Topciu a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 octombrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând încălcarea normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele inferioare de judecată au aplicat o lege care nu trebuia aplicată și au interpretat eronat legea.

Susține că, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 47 alin. (1) lit. n) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului – încetarea serviciului în Poliție, precum și nu poate fi întrerupt contractul individual de muncă.

Prin referința din 31 mai 2016 reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Nicolai Tăvăluc, a indicat că argumentele recursului sunt nefondate, nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și prin urmare recursul declarat de Roman Topciu urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că Roman Topciu a depus recursul la 20 aprilie 2016, acesta se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul Roman Topciu și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Roman Topciu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Roman Topciu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari